על הכלאים דזמן זריעה היא. נראו דוקא זמן זריעה שהרי לפי שהזמן שמפרש בהמקבל (ג"מ דף קו:) שלפי רוב בני אדם וכבר גדלו המצות והזרעים ואז הכלאים מיכירין אבל קודם לכן אינן מיכירין: **חדא מבלל חבירתה איתמר**. ופ"ת ומפרש מכללא שמעי מינה והא כיון דילפינן מיניה כל שכן הא ויש לומר דמקמי דלמא מתניתין דרב הוה סבר דרבים מודים מדר שחל להיות בשבת שמין מוליאין כי אם שתי תורות ולפי זה ילפי כלל מיניה דרבי יצחק ומזה הטעם מיצטריך למשמועינן הסיפא דרבים מודים עכשו שחל להיות בשבת למוליאין שלשה ספרי תורה:

והלכתא אין משגיחין בחנוכה. פירוש לעשותו עיקר ולפ"ג דהלכתא כרבים לגבי רב יוסף (ג) מ"מ הולכין לפסוק הלכה כווותיה משום דפליגי עליה שאר אמוראי (ד) עדיין במדינה ובב"ה יושבין במקדש משום שולחנות (ה)קדמינן וקרינן מאי פרשת שקלים רב אמר [2]צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי ושמואל אמר [3]כי תשא בשלמא למאן דאמר כי תשא היינו דקרי לה פרשת שקלים דכתיב בה שקלים אלא למאן דאמר את קרבני לחמי (ו) הכא מידי שקלים כתיבי התם אין טעמא מאי כדר' טבי בשלמא למ"ד צו את בני ישראל משום דכתיבי קרבנות התם כדר' טבי אלא למ"ד כי תשא קרבנות מי כתיבי שקלים לאדנים כתיבי כדתני רב יוסף שלש תרומות הן של מזבח למזבח ושל אדנים לאדנים ושל בדק הבית לבדק הבית בשלמא למאן דאמר כי תשא היינו דשני האי ראש חדש משאר ראשי חדשים אלא למ"ד צו את קרבני מאי שני שני דאילו ראשי חדשים קרו שיתא בעניינא דיומא וחד בדראש חודש ואילו האידנא כולהו בדראש חודש הניחא למאן דאמר [4]לסדר פרשיות הוא חוזר אלא למאן דאמר לסדר הפטרות הוא חוזר ופרשתא דיומא קרינן מאי שני שני דאילו ראשי חדשים קרו שיתא בעניינא דיומא וחד קרי בדראש חודש ואילו האידנא קרו תלתא בעניינא דיומא וארבעה קרו בדראש חודש מיתיבי [5]ר"ח אדר שחל להיות בשבת קורין בפרשת שקלים ומפטירין ביהוידע הכהן בשלמא למ"ד כי תשא היינו דמפטירין ביהוידע הכהן דדמי ליה דכתיב [6]כספ נפשות ערכו אלא למ"ד את קרבני לחמי מי דמי דמי כדר' טבי מיתיבי (ז)חל להיות בפרשה הסמוכה לה בין מלפניה ובין מלאחריה קורין אותה וכופלין אותה בשלמא למ"ד כי תשא היינו דמתרמי בההוא זימנא אלא למ"ד צו את קרבני מי מתרמי בההוא זימנא אין לבני מערבא [8]דמסקי לדאורייתא בתלת שנין תניא כוותיה דשמואל ר"ח אדר שחל להיות בשבת קורין כי תשא ומפטירין ביהוידע הכהן א"ר יצחק נפחא [9]ר"ח אדר שחל להיות בשבת מוציאין שלש תורות וקורין בהן אחד בעניינו של יום ואחד בשל ר"ח ואחד בכי תשא וא"ר יצחק נפחא [10]ר"ח טבת שחל להיות בשבת מביאין שלש תורות וקורין בהן אחד בעניינו של יום ואחד בדראש חודש ואחד בחנוכה וצריכא דאי איתמר בהא בהא קאמר ר' יצחק אבל בהך כרב ס"ל דאמר פרשת שקלים את קרבני לחמי ובשתי תורות סגי קמ"ל ולימא הא ולא בעיא הך [11]חדא מכלל חבירתה איתמר ר"ח טבת שחל להיות בחול (ח)א"ר יצחק 'קרו תלתא בר"ח וחד בחנוכה ורב דימי דמן חיפא אמר קרו תלתא בחנוכה וחד בר"ח אמר ר' מני כוותיה דרבי יצחק נפחא מסתברא דתדיר ושאינו תדיר תדיר קודם א"ר אבין כוותיה דרב דימי מסתברא מי גרם לרביעי שיבא ר"ח הלכך רביעי בר"ח בעי מיקרי מאי הוי עלה רב יוסף אמר אין משגיחין בראש חודש ורבה אמר אין משגיחין בחנוכה והלכתא אין משגיחין בחנוכה (ט) ור"ח עיקר איתמר חל להיות בואתה תצוה אמר רבי יצחק נפחא קרו שיתא מואתה תצוה עד כי תשא וחד מכי תשא עד ועשית אמר אביי אמרי

ועל הכלאים. לעקור כלאי הזרעים הניכרין בין המצומח: (ג) **תודס בחדשי לחדשי בשנה.** כל הני מדשים למה לי: **אלא אמרה תורה.** יש לך תודס שמה שאתה צריך למדשו בהשנת עונות ממילין ומוספין מתרומה מדשה וחזו ניתן כדלמרינן בהשנת השנה (ד) דגמרינן שנה שנה מניסן לכתיב לחשון הוא לכם למדשי השנה (שמות יג): **כמאן.** מקדמינן כולי האי לית הלכתא כרבן שמעון בן גמליאל: **נט"ו בחדר שולחנות.** בעלי מטבעות המחלפין שקלי כסף בפרוטות: **יושבין במקדש.** הוא סימן שכבר קרב זמן לתרום את הלשכה בשלש קופות ויממרו ויביאו למחותו היום מתחילין למשכן את המעבדים: **משום שולחנות קדמיון.** לשחר בשדר להיינו שתי שבתות. וטעמא דרבן שמעון בן גמליאל ורבנן בפ"ק דפסחים (דף ו.): **טעמא דרבי טבי.** טעמא מאי מיימינן שקלים בשדר בדרבי טבי שיקריבו קרבנות בשחר בניסן מתרומה הלשכה והן הן שקלים שנעשו מהן לדעי המשכן בדכתיב וכסף פקודי העדה וגו' ויהי מאת ככר הכסף לצקת את עדני הקודש וגו' (ה): **שלש תרומות.** נאמרו בסמ"ע מחצית השקל תרומה לה' יתן תרומת ה' לתת את תרומת ה' לכפר, חדא לאדנים וחדא. למזבח ותדא לבדק הבית. אלא לרב בצו את קרבני, מי כתיבי שקלים התם. **איבא דאמרי** בשלמא לשמואל דאמר בכי תשא היינו דשאני ראש חדש [אדר משאר ראשי חדש], דבכל ראשי חדש (אדר) קורין בצו ובראש חדש אדר בכי תשא. אלא לרב מאי שני. **ואמרינן** דבכל ראש חדש שחל להיות בשבת קרו שיתא בעניינא דיומא, בפרשה של אותה שבת, וחד קרי בדראש חודש. ובראש חדש אדר מניחין פרשת היום וקורין כולן בצו את בני ישראל. **הניחא** לר' אמי דאמר, הא דתנינן בחמישית חוזרין לסדרן, לסדר פרשיות, מכלל שאלו ד' שבתות לא קרינן עניין היום והאידנא חוזרין לעניין היום. אלא לר' ירמיה דאמר לסדר הפטרות הן חוזרין, אבל סדר פרשיות לעולם קורין אותן כל פרשה בזמנה, מאי איכא למימר. **ומוחבינן** לרב מאי דמי הפטרה דיהוידע לצו את בני ישראל. **ופרקינן** כר' טבי דמצרך קרבן ראש חדש ניסן מתרומה חדשה. **ותוב** מוחבינן לרב מחל להיות ראש חדש אדר בפרשה הסמוכה לה כר', איך יחכן לחול פרשת פנחס באחד באדר. **ופרקינן** תמצא בעניין הזה לבני מערבא שמסיימין התורה לשלש שנים, פוסקין כל פרשה שלש פרשיות, איפשר דמיתרמי להו כי האי גוונא ועליהן תניא זו הברייתא. **תניא כשמואל** ראש חודש אדר שחל להיות בשבת קורין בכי תשא ומפטירין ביהוידע הכהן. **[אמר]** ר' **יצחק נפחא** ראש חודש אדר שחל להיות בשבת, מוציאין ג' תורות וקורין אחד בעניין היום ואחד בראש חודש [ואחד בכי תשא. **וא"ר יצחק נפחא** ראש חודש טבת שחל להיות בשבת, מביאין ג' תורות וקורין אחד בעניין היום ואחד בראש חודש] ואחד בחנוכה. **ראש חדש** טבת שחל להיות בחול, אמר ר' יצחק נפחא ג' קורין בראש חודש. ואסיקנא כוותיה, אין משגיחין בחנוכה וראש חודש עיקר. **איתמר** חל ראש [חודש] אדר להיות בואתה תצוה,

עין משפט נר מצוה

מז א מיי' פ"ג מהל' כלאים הלכה טו:

מח ב מיי' פ"ג מהל' שקלים הלכה ה ופ"ד הל' יג סמג עשין מה:

מט ג טוש"ע י"ד סי' סכ:

נ ד מיי' פ"ח מהל' שקלים הלכה ט:

נא ה ו מיי' פ"ג מהל' תפלה הלכה כ כפ סמג עשין יט טוש"ע י"ח סימן תכפה סעיף ג:

נב ז מיי' שם הלכה ג:

נג ח מיי' שם הלכה כג סמג שם טוש"ע שם:

נד ט י מיי' שם הל' כד סמג שם טוש"ע י"ח סי' תרפד סעיף ג:

תורה אור השלם

1. וְנִסְפְּכֵיהֶם חֲצִי הַהִין יִהְיֶה לְפֹר וְשִׁלִישִׁת הַהִין לָאַיִל וּרְבִיעִת הַהִין יַיִן זאת עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה: במדבר כח יד

2. צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: במדבר כח ב

3. כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנָתְנוּ אִישׁ כֹּפֶר נַפְשׁוֹ לַיְיָ בִּפְקֹד אֹתָם וְלֹא יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בִּפְקֹד אֹתָם: שמות ל יב

4. וַיֹּאמֶר יְהוֹאָשׁ אֶל הַכֹּהֲנִים כֹּל כֶּסֶף הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יוּבָא בֵית יְיָ כֶּסֶף עוֹבֵר אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹת עֶרְכּוֹ כֹּל כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לֵב אִישׁ לְהָבִיא בֵּית יְיָ: מלכים ב יב ה

רבינו חננאל

ולמה באחד באדר, דקיימא לן כר' טבי דמצריך לאיתויי הקרבנות שקריבין בראש חודש ניסן מן השקלים של שנה זו, מן התרומה שנתרמה. כדתנן בשלש קופות של שלש סאין כו'. והא שמועה דר' טבי בראש השנה פרק ראשון. וכיון דבעינן לאקרובי מן השקלים החדשין באחד בניסן מקדמינן ומשמעין באחד באדר, כדתניא שואלין בהילכות הפסח קודם לפסח שתי שבתות, כיון ששנינו בט"ו באדר שולחנות ישבו במדינה כדי לקבל השקלים מכל אדם, מקדמינן ומכרזינן קודם השולחנות ט"ו [יום]. **מאי פרשת שקלים** רב(א) אמר צו את בני ישראל את קרבני לחמי וגו', ושמואל אמר כי תשא שמות דכתי' מכי תשא תרומה לה', יתן תרומת ה', לתת את תרומת ה' לכפר, חדא לאדנים וחדא. למזבח ותדא לבדק הבית. אלא לרב בצו את קרבני, מי כתיבי שקלים התם. **איבא דאמרי** בשלמא לשמואל דאמר בכי תשא היינו דשאני ראש חדש [אדר משאר ראשי חדש], דבכל ראשי חדש (אדר) קורין בצו ובראש חדש אדר בכי תשא. אלא לרב מאי שני. **ואמרינן** דבכל ראש חדש שחל להיות בשבת קרו שיתא בעניינא דיומא, בפרשה של אותה שבת, וחד קרי בדראש חודש. ובראש חדש אדר מניחין פרשת היום וקורין כולן בצו את בני ישראל. **הניחא** לר' אמי דאמר, הא דתנינן בחמישית חוזרין לסדרן, לסדר פרשיות, מכלל שאלו ד' שבתות לא קרינן עניין היום והאידנא חוזרין לעניין היום. אלא לר' ירמיה דאמר לסדר הפטרות הן חוזרין, אבל סדר פרשיות לעולם קורין אותן כל פרשה בזמנה, מאי איכא למימר. **ומוחבינן** לרב מאי דמי הפטרה דיהוידע לצו את בני ישראל. **ופרקינן** כר' טבי דמצריך קרבן ראש חדש ניסן מתרומה חדשה. **ותוב** מוחבינן לרב מחל להיות ראש חדש אדר בפרשה הסמוכה לה כר', איך יחכן לחול פרשת פנחס באחד באדר. **ופרקינן** תמצא בעניין הזה לבני מערבא שמסיימין התורה לשלש שנים, פוסקין כל פרשה שלש פרשיות, איפשר דמיתרמי להו כי האי גוונא ועליהן תניא זו הברייתא. **תניא כשמואל** ראש חודש אדר שחל להיות בשבת קורין בכי תשא ומפטירין ביהוידע הכהן. **[אמר]** ר' **יצחק נפחא** ראש חודש אדר שחל להיות בשבת, מוציאין ג' תורות וקורין אחד בעניין היום ואחד בראש חודש [ואחד בכי תשא. **וא"ר יצחק נפחא** ראש חודש טבת שחל להיות בשבת, מביאין ג' תורות וקורין אחד בעניין היום ואחד בראש חודש] ואחד בחנוכה. **ראש חדש** טבת שחל להיות בחול, אמר ר' יצחק נפחא ג' קורין בראש חודש. ואסיקנא כוותיה, אין משגיחין בחנוכה וראש חודש עיקר. **איתמר** חל ראש [חודש] אדר להיות בואתה תצוה,

מסורת הש"ס

גליון הש"ס

גמ' קדמינן וקרינן. עי' בכורות דף מ ע"ב תד"ה בפרוס:

הגהות הב"ח

(ה) גמ' **אם** כן מקרבני לחמי מידי שקלים כתיבי התם אין טעמא כדר' טבי כ"ל ותיבת הכא ותיבת מאי נמחק: (ו) שם והלכתא אין משגיחין בחנוכה כל עיקר כ"ל ותיבות ועוד מוחק: (ז) רש"י ד"ה חודש הר"ח עם ד"ה שלש: (ח) ד"ה אין משגיחין **בחנוכה**. לעשותו עיקר:

מוסף רש"י

ועל הכלאים. שגדלו זהזרעים קלח ונילן ניכר ושוקרין אותן מדשותיהן בהכרחת בית דין (לעיל יג:) אי: משמיעין שלח יהיש כלאים (מוד"ק ו. מכת"י). **זאת עולת חדש בחדשו.** תדש מחדשו למחדש, תדשי יתיגיל לנדשה כתיבי לנדשה לומר לך יש תדש שתתה ציריך למחדש (ר"ה ז.) תידושין יתירי **לחנוכה** ולהכיאם מתרומה תדשה, וגמר שנה שנה מניסן, דכתיב רלשון הוא לכם וגו' (יומא סה:). **לסדר פרשיות הוא חוזר.** שנשנות הללו הפסיקו סדר פרשיות, דלא קלאו הללו לתרצו פרשיות הללו (קמון ל:). **לסדר הפטרות הוא חוזר.** שעד הגה מפטירין מעין תרצו פרשיות הללו השנויות בנבייאים (שם).